

**Snoekenstijmheid.** — In een schoolaquarium belandde onlangs een jeugdige snoek van  $\pm$  1.5 d.M. lengte. Zijn gezelschap voor zoover 't zijn eigen klassegenooten betrof, bestond uit enkele voortjes en een tiental stekelbaarsjes. De weerlooze voortjes waren natuurlijk spoedig ter ziele, de »uitgebeten« lijken lagen weldra op den bodem. 't Aantal stekeltjes bleef echter vooreerst constant; die wisten blijkbaar onzen sinjeur op een afstand te houden.

Tot op een ochtend hij al te gulzig bleek geweest te zijn: in een hoekje stond hij, 't lichaam sterk in een bocht gewrongen, als had hij iets ingeslikt, wat hem hinderde. Een van de gestekelde rakkertjes had zich zeker bij zijn dood gewroken door 't opzetten van zijn wapens binnen 't snoekenlijf. Duur was 't hapje onzen roover te staan gekomen: die geduchte stekels priemden mogelijk dwars door zijn darmgestel, en wij hadden medelijden met den arme, die zóó voor zijn gulzigheid gestraft werd.

't Duurde zoo een paar weken, de ziel at niets, werd steeds magerder, en ik verwachtte elken dag hem dood te vinden. Niets daarvan echter; een snoekenmaag is blijkbaar voor geen kleintje vervaard. Alles verteerde en 't snoekenlijf trok weer recht. En ziet op een goeden morgen vonden wij van vier van onze stekelbaarsjes... de voorste helften keurig netjes vlak achter de zijstekels afgebeten. Den volgenden dag lagen er drie, en daarna 't restje: alle op dezelfde wijze behandeld.

Commentaar overbodig: 't gedwongen dieet en de doorgestane pijnen hadden ons baasje blijkbaar tot nadenken gebracht en tevens de oorzaak van de doorstane ellende helder doen inzien. Een snoek steekt zich geen tweemaal aan dezelfde stekel. W. J. A. JONKES.

**Gele Anemone.** — Naar aanleiding van uw opstel over Anemonen in *D. L. N.* kan ik u melden dat ik de Gele Anemonen gevonden heb op een plek langs het Manpad tusschen Heemstede en Bennebroek evenals de blauwe Anemone (*Asappennina*) die daarbeiden wel met afval zullen gebracht zijn vanaf de kweekkerij van de firma van Tubergen. Op een plek stonden er  $\pm$  50 gele Anemonen, sterke planten, allen bloeiend, sommige met drie bloemen aan een steeltje. De blauwe staat er meer verspreid en daardoor minder opvallend. Ook stonden daar Dubbele Boschanemonen. Hopende u hiermee een kleine dienst te bewijzen. C. SIPKES.

**Een merkwaardig feit in de vogelwereld.** — Zaterdag voor Pinksteren werd te Gramsbergen aan den spoordijk een doode ooievaar gevonden. Al spoedig bleek, dat het dier den verstikkingsdood gestorven was, te wijten aan al te groote gulzigheid. Wat was het geval? Het dier had een mol gevangen en had deze, zooals hij wel meer met exemplaren van deze soort zal gedaan hebben, in zijn geheel willen inslikken. Dezen keer was hem dat echter niet gelukt: de mol, een beest van buitengewoon grooten omvang, was in de keel blijven zitten en daar zoo vast geraakt, dat zij niet dan met groote moeite daaruit verwijderd kon worden.

Het gebeurde ging van mond tot mond. Ieder had medelijden met de weduwe, welke reeds te broeden zat, doch nu de eieren in den steek had gelaten. Ze liet er echter geen gras over groeien en reeds Zondagmorgen trok ze er op uit, om een nieuwen echtgenoot te zoeken. Hierin was ze nog al gelukkig, het bleek, dat er nog vrijgezellen genoeg over waren, want reeds 's middags keerde zij terug, vergezeld door twee minnaars, die ieder hun beste beentje voor zetten, om het wijfje zooveel mogelijk te behagen. Kranige vliegpraestaties werden geleverd, die eindigden met een verwoed gevecht om en op het nest, waarop het wijfje had plaats genomen en een en ander met groote belangstelling gade sloeg. Spoedig was de strijd beslist: de overwinnaar nam plaats naast het wijfje en gooide dadelijk de oude eieren uit het nest, terwijl de overwonnenen, na nog eenige keeren in groote kringen om het nest gevlogen te zijn, zijn biezen pakte.

Ede.

G. A. R. VAN VEEN.

### A A N G E B O D E N :

Een fraaie verzameling opgezette inlandsche vogels (ongeveer 300 stuks), waaronder verschillende kleine zoogdieren als: egel, mol, fret, busing, marter, eekhoorn enz. De dieren zijn opgezet in keurig nette daartoe vervaardigde eiken kastjes met glas, geschikt om op te hangen, totaal 15 stuks. Daar de verzameling door de wijze van verpakking een soort van geheel vormt, zou men haar 't liefst in haar geheel verkoopen. Voor een inrichting van voortgezet onderwijs zou deze collectie zeer geschikt aanschouwingsmateriaal kunnen vormen en tevens uitmuntend als wandversiering kunnen dienen. Adres: E. J. Dijkman, Hoofd openbare school v. M. U. L. O., te Utrecht.

»Onze Tuinen«, jaarg. 1912, in afl., voor f 1.50; »Buiten«, jaarg. 1914, in afl., voor f 2.—; »Aus der Heimat«, jaarg. 1912, in afl., voor f 0.60; Reitter »Fauna Germanica, Käfer Deutschlands«, I, II en III, voor f 5.—, alles nieuw. Vracht voor koopers. Adres: Mej. G. Kerbert, Velzen.